

ἤγγισεν ὁ εὖθετος καιρὸς, διότι ἡ ἄρκτος δὲν ἐκινήθη εἰσέτι, ἐπιθυμοῦσα πρῶτον, ὅπως ἀνακαλύψῃ πόθεν ἤρχετο ὁ ὑποπτος ἐκείνος ἤχος. Ὁ κυνηγὸς ὕψωσε τὸ θανατηφόρον ὄπλον ταχέως καὶ ἀσφαλῶς, ἐσκόπευσε καὶ ὁ κεραυνοβόλος ἤχος τοῦ πυροβόλου ἤχησεν ἐπὶ τῶν πέριξ λόφων. Ὁ κλάδος τῆς δρυὸς ὠλισθήσεν ὑπὸ τὸν πόδα τοῦ θηρίου καὶ ἐταλαντεύετο ἐμπροσθεν καὶ ὀπισθεν, ἀλλὰ τὸ ζῶον ἔμεινε στερεῶς ἐπὶ τινὰ δευτερόλεπτα ἐν τῇ αὐτῇ θέσει, ἔπειτα ἐκινήθη ἄπαξ ἡ δις, καὶ παραχρῆμα διὰ τῆς κεφαλῆς πρὸς τὰ κάτω ἔπεσεν ἱλιγγίων ἐπὶ τῆς χλόης μετὰ τοσούτου πατάγου, ὥστε ἐσείσθη τὸ ἔδαφος. [Ἐπεται συνέχεια.]

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * * Ἡ ἐφ' ὅλον τὸν κόσμον παραγωγή τοῦ σίτου διὰ τὸ ἔτος 1879 ὑπολογίζεται εἰς 1,540 ἑκατομύρια κοιλὰ, ἐξ ὧν 360 ἑκατομ. παράγονται αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, 250 ἡ Γαλλία, 200 ἡ Ῥωσία, 115 ἡ Γερμανία, 100 ἡ Ἰσπανία, 100 ἡ Ἰταλία, 110 ἡ Αὐστροουγγαρία, 90 ἡ Μεγ. Βρετανία, 30 ἡ Τουρκία, 40 ἡ Ῥωμανία, 20 ἡ Ἀλγερία, 25 ἡ Βελγική, 5 ἡ Ὀλλανδία, 90 ἡ Βαυαρία, 20 ὁ Καναδῆς, 20 ἡ Αὐστράλια, 5 ἡ Αἴγυπτος, 5 ἡ Πορτογαλία, 5 ἡ Ἑλλάς, 5 ἡ Σερβία, 3 ἡ Δανία, 3 ἡ Σουηδία καὶ Νορβηγία, 2 ἡ Ἑλβετία, πᾶσαι αἱ λοιπαὶ χώραι 8.

* * * Κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν ὁ πληθυσμὸς τοῦ βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἦτο τὸ 1870 1,457,894· ἀλλὰ τὸ 1879 ἀνῆλθεν εἰς 1,679,775, ὥστε ἔχομεν αὐξησιν κατὰ 221,881. Ἐν ἔτει 1838, ὅτε ἡ πρώτη ἀπογραφὴ ἐγένετο, ὁ πληθυσμὸς ἀνῆρχετο εἰς 850,000, ὥστε σχεδὸν ἐδιπλασιάσθη ἐν διαστήματι 40 ἐτῶν. Ἐν ἔτει 1870 αἱ Ἀθῆναι εἶχον πληθυσμὸν 48,000 ἀλλὰ τὸ 1879 ὑπελογίσθη εἰς 74,000· ἐνῶ ὁ Πειραιεὺς ὅστις τὸ 1870 εἶχε 11,000, ἔχει νῦν 22,000. Κατὰ τὴν καθίδρυσιν τοῦ βασιλείου, πρὸ πεντήκοντα δηλαδὴ ἐτῶν, αἱ Ἀθῆναι ὀλίγον ἦσαν κρείττονες χωρίου ἐνῶ ὁ Πειραιεὺς, οὐδὲλως ὑφίστατο ὡς πόλις.

* * * Ἐν τῇ Πολιτείᾳ Ὀχάϊο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰς 10 γάμους ἀναλογεῖ μία δίκη περὶ διαζυγίου, καὶ ἡ ἀνζολογία τῶν πραγματικῶς τελουμένων διαζυγίων εἶναι ἐν πρὸς 17. Ἐν ἔτει 1878 25,796 γάμοι συνήφθησαν. Ἦσαν δὲ ἤδη ἐκκρεμίσαι 1349 δίκαι περὶ διαζυγίου, ἐνῶ ἀνωγαί εἶχον κινήθῃ 2,024 διὰ νέα διαζύγια. Ὁ ἀριθμὸς τῶν διαλυθόντων κατὰ τὸ ἔτος γάμων ἀνῆλθεν εἰς 1432.

* * * Ὁ καθ' ὅλην τὴν Εὐρώπην (πλὴν τῆς Μεγάλης Βρετανίας) ἀριθμὸς τῶν τηλεγραφικῶν γραφείων κατὰ τὰς τελευταίας στατιστικὰς εἶναι 10,141 ἐξ ὧν ἡ Ἑλλάς ἔχει 75.

* * * Τὸ ἐθνικὸν δάνειον τῆς Ῥωσικῆς Αὐτοκρατορίας τὸ φέρων τόκον καθίσταται ὑπέρογκον. Εἰς μὲν τὴν Ὀλλανδίαν ὀφείλει 84,507,000 φιορ. εἰς τὴν Ἀγγλίαν 113,760,000 λίρας καὶ εἰς τὴν Γαλλίαν 565,231,000 φρ. Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον τὸ ποσὸν τοῦ χαρτονομίσματος αὐτῆς μὴ φέρων τόκον ἀνῆρχετο εἰς 716,515,125 ρούβλια, εἰς τὸ ὑπέρογκον δὲ τοῦτο ποσὸν πρέπει ἔτι νὰ προστεθῶσι 415,650,000 χάρτινα ρούβλια, τὰ ὅποια ἐσχηματίσθησαν ἐντὸς τῶν δύο τελευταίων ἐτῶν. Οὕτω ἐν Ῥωσίᾳ κυκλοφορεῖ νῦν τὸ κολοσσικὸν ποσὸν 1,132,165,125 χартίνων ρούβλιων.

* * * Κατὰ τὴν ἀρτίως δημοσιευθεῖσαν ἔκθεσιν τοῦ ὑπουργοῦ τοῦ ἐμπορίου τῆς Γαλλίας ὁ ἀριθμὸς τῶν καταθετῶν ἐν ταῖς τραπεζίαις τῆς ἀποταμιεύσεως τῆς χώρας ἐκείνης ἦν ἐν ἔτει 1870, πρὸ τοῦ πολέμου εἰς 2,130,000 τὸ 1875. 2,642,000, τὸ 1877, 2,863,000 καὶ τὸ 1878, ὑπὲρ τὰ 3,000,000. Αἱ καταθέσεις δὲ ἦσαν ἐν μὲν τῷ 1870, 711,000,000 φρ. ἀναλθόντα μέχρι τοῦ 1878 εἰς 1,010,000, 000 φράγκων.

ΜΕΤΑΝΟΙΑ

Ἄνοιξε μάνη μου,
Ἄχ! πῶς κρύνω,
Γυμνὸ κι' ἀνύμπορο,
Ἡ παγωνιά.
Μ' εὐρῆκε τ' ἄμοιρο,
Ἐς τοὺς δρόμους μόνο,
Δίχως ψωμάκι
Καὶ κατοικίᾳ.

Μακρὰ εἰς τὰ ξένα,
Κυνηγημένο,
Πουλάκι ἔτρεχα,
Ἐς τὴν ἐρηνιά.
Μὰ πάλι δλόγυμνο,
Δὲς με κλαμμένο,
Ἐς τὴν πρώτη, μάννα μου,
Γυρνῶ φωλιά.

Μανούλα μου ἀνοιξε,
Δέρνει τὸ γυῖό σου,
Τὸ ἀνεμόδροχο,
Ἡ παγωνιά.
Συγχώρησέ τον,
Κλαίει ἐμπρὸ σου,
Μισοσβεσμένο,
Γονατιστά.

Χρόνια περάσανε,
Μ' εἶχες διωγμένο,
Θυμᾶσαι μάνη μου,
Ἄχ! συμφορά.
Τὴν πόρτα μ' ἀνοιξε
Κι' ἀπελπισμένο,
Τοὺς δρόμους ἐπῆρα,
Τὴν ἐρηνιά.

Τ' ἀκούει ἡ μάνη του καὶ φοβισμένο,
Ῥίχνει τὸ μάτι τῆς ἐκεῖ μπροστᾷ.
Μὰ ἡ θύρα ἀνοίγει καὶ τὸν διωγμένο,
Τὸ γυῖό της σφίγγει σ' τὴν ἀγκαλιά.

N. Γ. ΠΓΓΑΕΣΗΣ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

— «Ἐπὶ τῷ ἄνθρωπῳ θανάτῳ ἐθνικοῦ ποιητοῦ Ἀριστοτέλους Βαλαωρίτου, τελευτήσαντος τὴν 24 Ἰουλίου 1879». Ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον ἐδημοσιεύθησαν ἐν φυλλαδίῳ οἱ ἐπιτάφιοι λόγοι οἱ ἐκφωνηθέντες ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τοῦ ἐνδόξου ποιητοῦ καὶ τὸ ψήφισμα τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου ἀποφασίσαντος τὴν ἀπονομὴν τιμῶν κατὰ τὴν κηδείαν.

— «Ἀληθεῖται διὰ τὸν λαόν, ἡ ζητήματά τινα θεολογικὰ καλῶς ἐκθεθεμένα, ὑπὸ Οὐλλιέλου Σ. Πλωμερ (Θ. Δ.), ἐκ τοῦ ἀγγλικοῦ, ὑπὸ Μ. Δ. Καλαποθάκη (Ι. Δ.)». Ἐν Ἀθήναις, Τύποις Λακωνίας, 1879.

— «Δημοσίευμα τοῦ Δημοκρατικοῦ Συλλόγου Ῥήγα», εἰς 8ον, σελ. 32. Περιέχον τὰ πρακτικὰ τριῶν συνεδριάσεων.